

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 54

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavagnen 99 den 23 Okt. 1933.

Kärlid!

Ja, det är verkligen sant, att det är länge sedan du bestod mig ett riktigt brev.

Men tack för det, som kom i dag, och tack för 8 eleganta jubileumsböcker! Eftersom Bonnier fann dig så anspråkslös, kanske du rekommenderar flere exemplar, och du ber jag för Apfelius. Det vore ju oändligt mycket roligare för honom att få uppmärksam av dig själv än som en nåde-gåva av Bonnier.

Äsop på denna upplaga, du sade du, gode herr Brohn, att det var så roligt för förlaget att nu äga en verklig "standardupplaga" av dina verk.

Ja, din legend är ju ståtligt utstyrd, och Bonnier har varit så generös alltigenom, han betalar till och med de jätte-annonser, som åtminstone Stockholms tidningarna ha haft.

Den vet naturligtvis, att legenden i Joh. 8 kap. inte är riktigt äkta, d. v. s. den är inskjuten i evangeliet i senare tid. I min stora bibel står den inom klammer. En del präster tycka inför om du därför att du tar det för lätt med akteuskapsförbrytelser. Med såga män som Hiltner, Göring och Gabbels??

Jag tycker det artar sig till att det är du, som
ger på alla håll i stället för att du borde ta
emot gåvor. Tänk på allt, vad du har måst skriva
alla, som du måste ta emot, som om feu Præmie
Matte Summe-klänningu bli kläddeam! Det
önskar jag.

Hur är det med Alfvén's komposition?
Löjtnant Lindström ringde, att han hade fått brev
från honom, att han nu hade gjort planer
med Stormyrtornen, och nu skulle Lindström
skriva till dig.

En sådan stormig höst det har varit!
I dag ringde Sally och sade farväl, var så lycklig
att du hade skrivit så förtjusande. I dag brev
från Louise Gipsenberg, att hon måst ta tjänstle-
dighet hela terminen för sin hjärtskamp. Vill
nu tala om alla möjligheter för mitt s. k. för-
fattarskap och denna trudhistoria, som stjäl
så mycket tid från mig.

Bonnie har skrivit, att min ^{bok} om Lind-
ström's bok skola utkomma en vecka före
din födelsdag, men "kost" några dagar senare.
Alfvén är förargad på Lindström, ty inte
A. heller kan få se korrektur. Han
vill nämligen kontrollera, att vår riktigt
stär, som A. stipulerat, att det är A:ii
skulningar, som laget till grund för arbetet

3.

103

Jag har riktigt känt mig som polisens
ordonansavdelning", som det heter i Radio,
då jag i dag har tagit reda på den där
tytka fem. Vill du, att jag ger 10 kr. utan
att säga ditt namn eller litet mera i ditt
namn, eftersom det värdjades till dig?

Det är en lång historia.

En tysk änkefru om 60 år reste till Stille
för att få hjälp av sin son, som är affärsman,
men har gjort konkurs och kan inte lämna ett öre.

Så rådde hon snara och bröt axelleden
samt låg två månader på Sabbatsberg. Stod
sedan på bar bakke, och en barmhärtighets-
syster skaffade fattigvårdshjälp, som var
så otillräcklig, att hon led svår nöd. Det var
då, som hon skrev till den prästfrun, som sedan
vände sig till dig.

Samtidigt ha de skaffat henne fritt
vård i ett pensionat i Nysschinken mot det,
att hon hjälper till med vad hon kan. Men det
är inte mycket, då hon ännu inte kan tyfla
armen.

Jag har talat med värdinnan, som
sade, att det är "en förtjusande människa",
men hon orkar just ingenting göra. Hon
hänvisade mig till diakonissan i tytka

församlingen, som sade, att det enda
de kunde göra var, att tycka kyrkostyrelsen
då och då gav dema fem Conrad, som hon
heter, litet pengar. Något fast understöd
för han inte lämna.

Det tycks vara en fin och bildad person.
Prästfem, som skrivit till dig, likaledes. Jag
kopierar några rader ur hennes brev,
som äro nog så intressanta.

Kan inte jag skriva detta, som jag
har inhämtat, i ditt namn till präst-
fem för att lugna henne? Och säg
sedan om och hur mycket du möjligen
vill ge!

Skall svara på det andra sidan.
Måste om sköta min otäcka hand-
historia genom att sitta fyrkrokig
med hett vatten i munnen.

Min så gott! Kan rådd om
dig! Leve

Vin

L-g.